

SHERLOCK BONES

I EL MISTERI DEL MAG

Escrit per Tim Collins
Il·lustracions de John Bigwood
Traducció de Núria Ventosa

BARCANOVA
EDITORIAL

Amb un agraïment especial a Henry Collins
TIM COLLINS

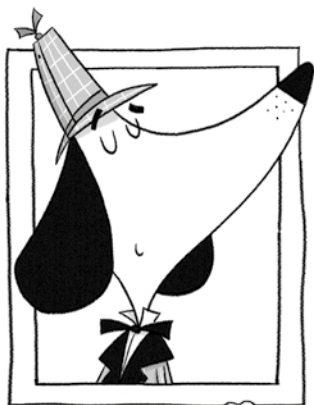
*Per a en George i l'Oliver, perquè, tant de bo,
us esperin les aventures més fantàstiques*
John Bigwood

Dissenyat per Derrian Bradder
Disseny de coberta de John Bigwood

Benvinguda

En Sherlock Bones i la doctora Jane Gatson són mundialment famosos per resoldre crims. La Gatson s'encarrega d'immortalitzar cada cas sobre paper, de manera que puguis llegir-ho tot sobre les seves aventures.

Sherlock Bones

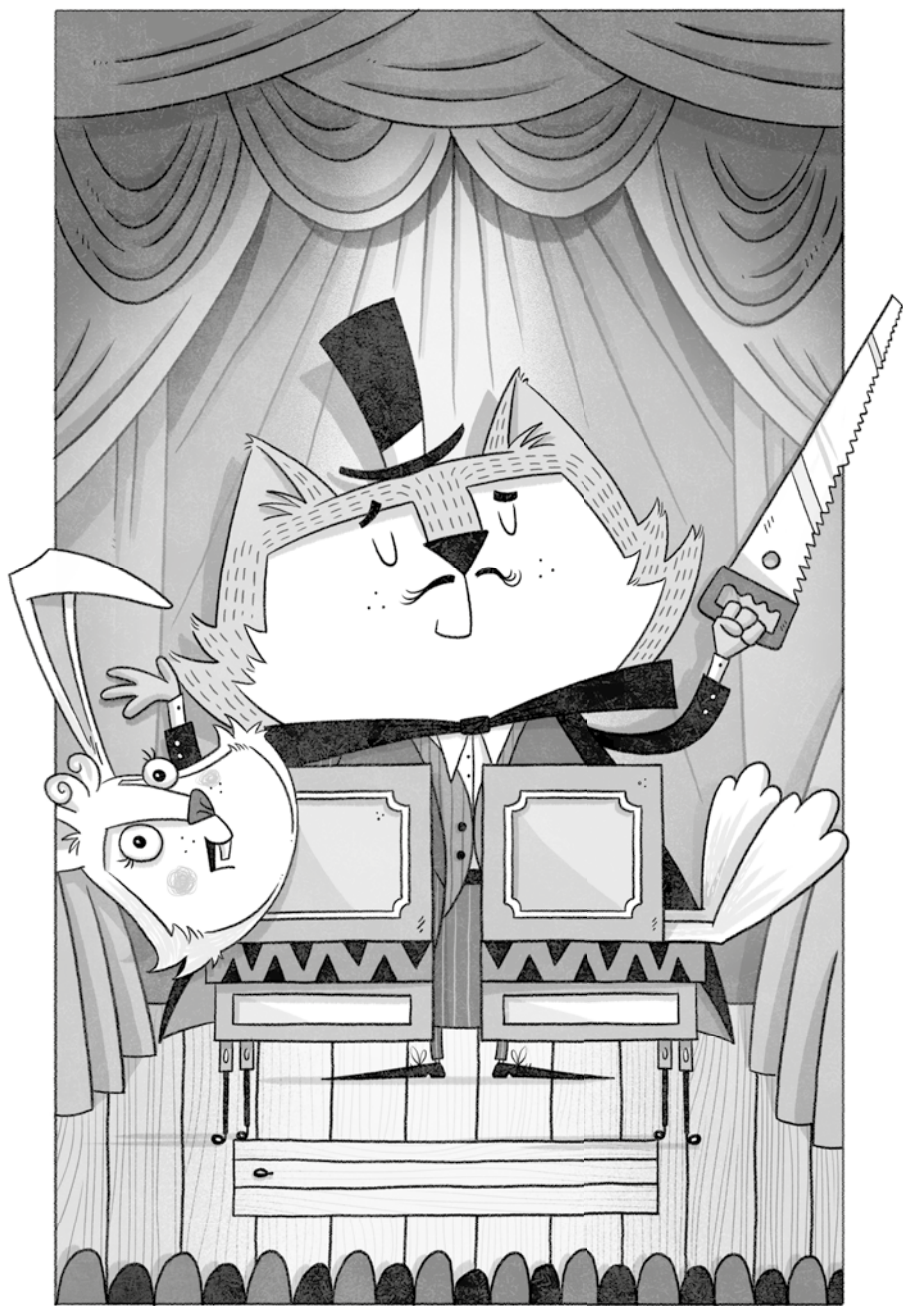
En Sherlock Bones és el millor detectiu que el món hagi conegut mai. No defuig mai un trencaclosques i sempre resol tots els casos.

Doctora Jane Gatson

La doctora Jane Gatson és la sòcia d'en Sherlock Bones en la lluita contra el crim. Sempre està a punt per passar a l'acció quan s'enfronta a un criminal esmunyedís.

Estàs preparat o preparada per ajudar en Sherlock i la Gatson a resoldre el seu cas més enrevessat fins ara? Al llarg d'aquesta història, trobaràs trencaclosques per posar a prova les teves habilitats detectivesques. Si no te'n surts, pots consultar totes les respostes al final del llibre, a partir de la pàgina 167. També pots optar, simplement, per gaudir de la lectura i retornar més endavant als trencaclosques si ho prefereixes. Bona sort!

Capítol u

El gat vermell va treure una serra i la fulla esmolada va brillar. La va sostenir damunt de la conilla, que va xisclar i espeternegar.

—Pensa tallar-la per la meitat! —vaig cridar.

—En efecte —va dir en Sherlock Bones—. I sé exactament com es fa. Deixi que l’hi expliqui, Gatson...

—No, sisplau —vaig dir—. Llavors ja no tindria cap gràcia.

Portàvem gairebé una hora mirant l’espectacle de màgia del Gran Otto i en Sherlock m’havia arruïnat absolutament tots els trucs.

Les habilitats detectivesques per resoldre crims del meu amic eren formidables, però m’hauria agradat que les deixés de banda una estoneta per tal que jo pogués gaudir de l’espectacle. Havíem passat tota la setmana a Berlín, ajudant l’arxiduc Rover a trobar el seu elegant bastó d’or, i només volia passar-m’ho bé abans de tornar a Londres.

Fins aleshores, en Sherlock havia descobert que els coloms que l’Otto havia tret del no-res els tenia amagats dins del barret de copa i que la tira de mocadors que havien aparegut enmig d’una fumarada els tenia entaforats a la màniga.

El mag va serrar el costat de la caixa de fusta i la seva assistent conilla va gemegar. El públic va deixar anar un crit d'esglai i va començar a bordar.

—Esbrinar com funcionen aquestes coses és part de la gràcia, estimada Gatson —va dir en Sherlock—. En aquest cas, s'hauria d'haver adonat que els peus de la conilla no es mouen.

Ara que m'hi fixava, podia advertir que els peus eren maquetes fetes de cartró i feltre.

—El veritable cos de la conilla està amagat en un compartiment secret a sota de la caixa —va dir en Sherlock—. Tot plegat és ben senzill.

La serra va lliscar fins a baix, i la conilla va fer veure que es moria. Es van sentir miols i laments entre la multitud mentre el mag separava les dues meitats de la caixa. Una llebre va sanglotar i va mocar-se sorollosament, mentre una mama eriçó s'afanyava a tapar els ulls dels seus fillets.

Es va produir un moment de silenci horrible i, aleshores, la conilla va obrir els ulls i va somriure obertament. El públic va aplaudir i va cridar amb entusiasme, mentre l'Otto tornava a ajuntar les dues meitats de la caixa i la conilla en sortia d'un salt sana i estèlvia.

L'Otto va apropar una cadira a la boca de l'escenari. Portava un barret de copa, una corbata de llaç ampla i una elegant capa negra amb el folre vermell.

—Per al número següent, senyores i senyors, necessitaré que un de vostès m'ajudi —va dir mentre s'agafava les potes—. Vull dir que busco un voluntari.

*Quants mocadors, coloms i cartes
pots comptar a l'escenari?*

Vaig aixecar la mà enèrgicament. Com a mínim, si era a l'escenari, en Sherlock no podria arruïnar-me l'experiència.

—Molt bé —va dir el mag—. Faci el favor de pujar.

El públic va aplaudir mentre jo pujava els esglaons.

—Com es diu? —va preguntar l'Otto.

—Soc la doctora Jane Gatson —vaig contestar.

L'Otto va assenyalar la cadira i m'hi vaig asseure.

—Estic a punt de demostrar la meva habilitat més destacada —va dir l'Otto—. De fet, la més espatarrant. Tot seguit seran testimonis del poder de l'hipnotisme.

Des de l'escenari podia observar les fileres de teckels, martes i gripaus. Una gata negra havia assegut tots els seus mixets en una sola butaca de primera fila. Els gatets em miraven fixament mentre no paraven de miolar. Sabia que tindrien una gran decepció quan veiessin que jo no sucumbia als poders del mag, però què hi podia fer? Aquell truc senzillament no funcionaria amb mi.

L'Otto va treure's un rellotge que duia penjat en una cadena llarga d'or i el va començar a moure com un pèndol davant dels meus bigotis.

—Fixi's en el centre —va indicar-me—. Vull dir que miri al mig. Comença a sentir-se molt relaxada.

Vaig intentar localitzar en Sherlock entre la gentada per comprovar si s'estava burlant de nosaltres, però em sentia incapaç d'apartar la vista del rellotge.

—Les parpelles li pesen molt —va dir l'Otto—. Les tancarà en cinc... quatre... tres... dos... un...

Va fer petar els dits.

Vaig notar com el cap em queia endavant i els ulls se'm tancaven. Vaig intentar tornar-los a obrir, desesperada per no caure en aquell joc.

Amb un gran esforç, ho vaig aconseguir i vaig poder separar les parpelles.

Vaig fer una ullada al teatre. Tot havia canviat.

L'espai era totalment buit. El Gran Otto s'havia esfumat, igual que en Sherlock i la resta del públic. Vaig baixar de l'escenari i des de la platea vaig cridar:

—Hola? Que hi ha algú?

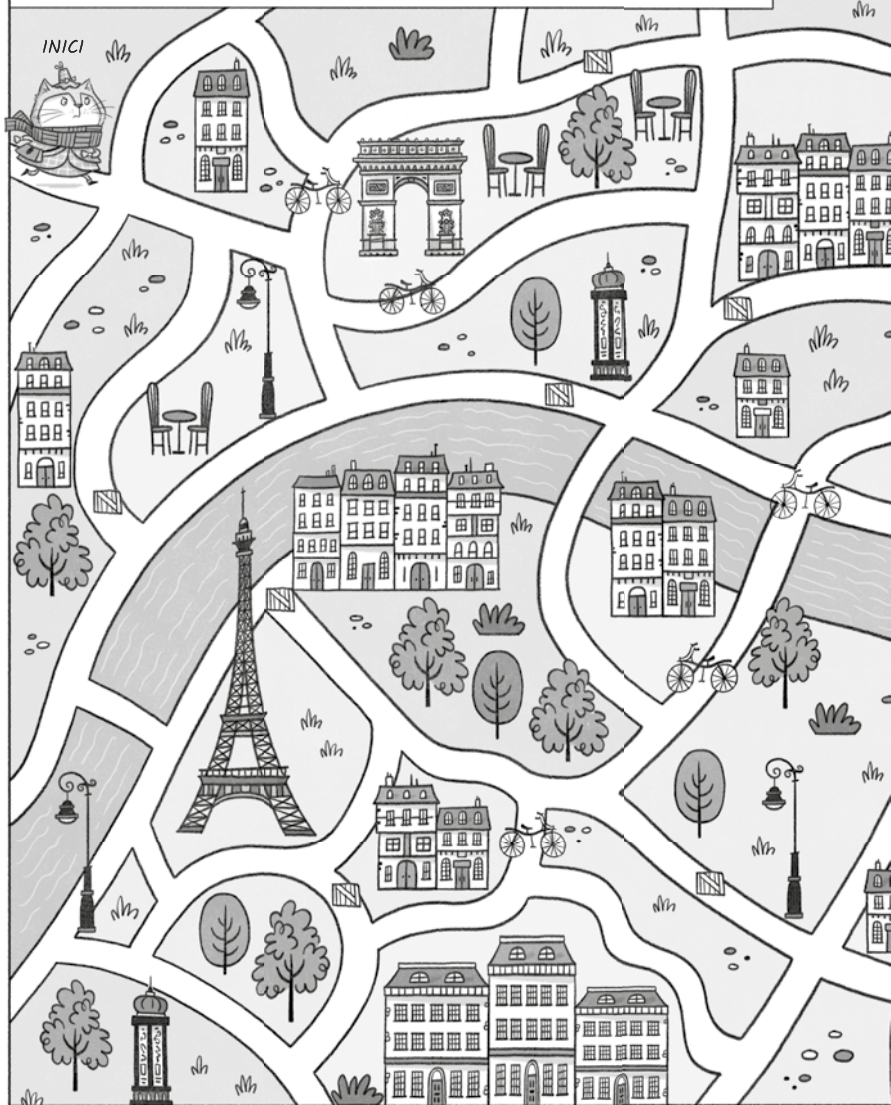
Vaig alçar la pota per protegir-me els ulls dels focus i vaig veure una figura amb els cabells llargs que sortia atropelladament per la porta. Em va semblar que no tenia més remei que seguir-la.

Vaig afanyar-me i vaig empènyer la porta i immediatament vaig adonar-me que era en una ciutat completament diferent. Havíem estat gaudint de l'espectacle de màgia a Berlín, però ara era a París. I en la foscor del carrer que tenia al davant vaig poder veure els llums de la torre Eiffel.

La figura s'escapava. Va tombar-se per mirar-me, i vaig poder distingir que es tractava d'una lèmur amb els seus cercols negres al voltant dels ulls i amb un vestit verd passat de moda.

Va córrer esperitada carrer avall, més ràpida que un guepard a qui se li escapa el pipí. Sabia que no tenia cap opció d'atrapar-la, però em va semblar que ho havia d'intentar.

*Per on hauria d'anar la Gatson per atrapar la lèmur?
Has d'evitar els obstacles.*

En Sherlock Bones, el detectiu més brillant de Barker Street, i la seva fidel companya, la doctora Jane Gatson, es dirigeixen a París en tren quan un altre passatger, un mag famós, desapareix enmig de la nit. Al tren, ningú sembla saber res sobre el mag, però la Gatson sospita que hi ha gat amagat... Podran resoldre el misteri abans que sigui massa tard?

En aquesta aventura interactiva hi trobaràs 28 jocs.
T'atreveixes a enfrontar-te a laberints,
endevinalles i missatges secrets?
Converteix-te en detectiu
i ajuda'ls a descobrir el misteri!

**BARCANOVA
EDITORIAL**

www.barcanovainfantiljuvenil.cat

1498442

ISBN 978-84-489-6574-7

